

II.

Betræfning

over

Lovudkastet, angaaende Sognefogdernes fremtidige Lønning.

(Afgiven af Landstingets Udvalg).

Det i Anledning af det forestaaende Lovudkast nedsatte Udvalg, maa med samme være aldeles enig i, at den Maade, hvorpaa Sognefogdernes Arbejde fortiden vederlægges, er høist uhensigtsmæssig. Forsaavidt dette Vederlag væsentlig afhænger af Størrelsen af Sognefogdens Eiendom, staaer det i ombendt Forhold til hans Behov til at erholde en Godtgjørelse for sit Arbejde, og i slet intet Forhold til dets store eller mindre Omfang og Besvær, og at han, skøndt væsentligen Politimesterens Medhjælp, ikke blot oppebærer sin Løn directe af Communen, men paa sine Steder selv opkræver den hos dennes enkelte Medlemmer, kan ikke andet end bringe ham i en aldeles skæv Stilling til disse. Det kan derfor kun billiges, at alle de Sognefogderne hidtil tillagte Fritagelser, der let kunne misforstaaes som Brud paa den rette Lighed for Loven, bortfalde og erstattes ved en fast Pengeløn, som afpasses efter det Arbejde, som dermed skal vederlægges, at Lønnen fastsættes af Amtsraadene, paa Justitsministeriets Approbation, og udbetales til Sognefogderne af Amtsrepartitionssfondene.

Ved de enkelte Bestemmelser skal Udvalget tillade sig at gjøre følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Det har i Udvalget været bragt i Forslag, om det ikke kunde bestemmes i Loven, at Sogneforstanderskaberne skulde høres om dette Spørgsmaal, forinden Amtsraadet afgjorde samme;

men skøndt en saadan Bestemmelse visstligen vilde være af en høist uskadelig Bessaffenhed, kan Udvalgets Fleertal dog ikke tilraade at optage den i Loven. Deels er det nemlig en almindelig Forudsætning, som er underforstaaet ved enhver Lov, at de, i hvis Hænder den nedlægges en vis Myndighed, ville søge at skaffe sig de til dens Udøvelse fornødne Oplysninger, og udtryffeligen ved enkelte Leiligheder at indskærpe denne Pligt og derved at give Anvisning paa en enkelt Oplysningskilde, synes derfor lidet passende, fordi det næsten vilde see ud som en Opgivelse af hiin almindelige Forudsætning, eller ialtsald som en Fritagelse for at benytte andre, maafee langt vigtigere Midler til Oplysning, end det udtryffeligen fremhævede. Hertil kommer, at Sogneforstanderskaberne netop i det foreliggende Tilfælde vilde have meget ondt ved at understøtte Amtsraadet med nogen virkelig Veiledning. Om de Data, hvorpaa det her nærmest kommer an, nemlig „Sognets Udstrækning, Hartkorn og Folkemængde“, vil Amtsraadet langt lettere, end gennem Sogneforstanderskaberne kunne erholde paalidelig Underretning, og ved de „vrigte Forhold“, som efter Loven kunne faae Indsigt paa Afgjørelsen, kan der umuligt være sigtet til locale Smaahemmeligheder, men til saadanne notoriske Kjendsgjerninger, som at i fattige Egne Communeskatterne ere lavere, end i rige Egne, at Fritagelsen for samme altsaa kan erstattes med et ringere Pengebeløb, at Polititilsynet er byrdefuldere langs en Land-